

Orthoblog

Anna M.T. Bosman

Norma bestaat niet

Nog niet eens zo geleden had het geen zin om je scheerapparaat mee te nemen op vakantie naar Engeland of Frankrijk. De netspanning verschilde, er werd een ander frequentie gebruikt of de stekker paste niet. Inmiddels zijn veel apparaten intern aangepast aan de verschillende eigenschappen van het elektriciteitsnet en nemen we adapters mee zodat we computer en tandenborstel ook in Turkmenistan kunnen gebruiken. Een mooi voorbeeld van nuttige standaardisatie. Een minder mooie toepassing is die op de mens. Zij wordt steeds vaker langs de psychometrische maatlat gelegd. Bij de geboorte stelt de arts vast of gewicht en lengte binnen de normen liggen. In de peuterspeelzaal wordt bepaald of de woordenschat zich volgens de verwachtingen (i.e., normen) ontwikkelt en met de komst van het Cito-leerlingvolgsysteem leggen we iedere basisschoolleerling langs de cognitieve meetlat. De neiging om alles in normen = gemiddelden te vangen bepaalt inmiddels een belangrijk deel van ons leven: 2 stukken fruit per dag en 5 keer per week een

1/2 uur bewegen volgens het voedingscentrum en van de overheid moet iedereen tussen 5 en 16/18 jaar naar school en worden alle nieuwe borelingen in het Digitaal Dossier JGZ opgenomen. Deze bepalingen zijn gebaseerd op de veronderstelling dat het gemiddelde bestaat en erger nog dat het gemiddelde 'goed' en richtinggevend is. 'Norma', de gemiddelde mens, bestaat niet en volgens Todd Rose (2016) is dit geen holle frase, maar een wiskundig feit. Desondanks wordt alles georganiseerd rond die vermeende 'gemiddelde persoon'. In zijn zeer leesbare boek legt hij uit hoe het allemaal zo is gekomen en vooral wat de consequenties zijn van deze fout. Voor het onderzoek en de praktijk van de orthopedagogiek moeten we ons dan ook de volgende vraag stellen: Als Norma niet bestaat waarom maken we dan nog gebruik van of doen we aan populatiestatistiek in de orthopedagogiek?

Rose, T. (2016). *De mythe van het gemiddelde*. Amsterdam: Bruna Uitgevers.

<i>Anne van Logten, Aurelie M.C. Lange, Dr. Maaike J. Cima & Dr. Rachel E.A. van der Rijken</i> Functionele Gezinstherapie en Multi Systeem Therapie: een onderzoek naar de stabiliteit van doelgroepen en behandelresultaten in Nederland	51
<i>Anneke Jelsma, Anke van Dijke, Jeanette Nijland, Ellen de Ruiter & Linda Terpstra</i> Huidige aanpak kindermishandeling ontoereikend voor gezinnen met complexe problematiek	65
<i>Eva Staels & Wim Van den Broeck</i> Enkelvoudige of meervoudige achterliggende cognitieve oorzaken van dyslexie?	73
<i>Tom Braams</i> Simulatie en klachtenoverdrijving bij dyslexie	87